

Fővárosi Ítéltábla

8.Bf.2/2017/12.sz.

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2017. február 13. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

végzést:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt ellen indított büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2016. szeptember 20. napján kihirdetett 11.B.61/2016/22. számú ítéletét helybenhagyja.

A szabadságvesztés tartamába beszámítja a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban 10.000 (tízezer) forint - a vádlottat terhelő - bűnügyi költség merült fel.

Indokolás

A Budapest Környéki Törvényszék a rendelkező részben írt határozatával vádlottat testi sértés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés I. fordulat] miatt - mint különös visszaesőt - 3 év 6 hónap börtönre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte.

A szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés háromnegyed részének letöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Rendelkezett továbbá a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

Az elsőfokú ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása, a börtönbüntetés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelése érdekében jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.697/2016/3. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartva az elsőfokú ítélet megváltoztatását, a szabadságvesztés és a közügyektől eltiltás tartamának felemelését, egyéb részekben a határozat helybenhagyását indítványozta.

A nyilvános ülésen a védő nem vitatta, hogy a sértett életveszélyes sérülést szenvedett, de álláspontja szerint az eredményre nézve legfeljebb a vádlott gondatlansága állapítható meg. Az indokolás minősítést érintő helyesbítése mellett - a súlyosítást célzó ügyészi fellebbezést alaptalannak tartva - az ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A fellebbezések nem alaposak.

A bejelentett perorvoslatok folytán az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban Be.) 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülvizsgálta. A másodfokú bíróság a törvényben előírt teljes revízió keretében a fellebbezések okára és céljára tekintet nélkül bírálta felül a tényállás megalapozottságát, a bűnösség megállapítását, a bűncselekmények minősítését és a büntetés kiszabását is.

A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem feltétlen, sem olyan relatív jellegű eljárási szabálysértést, ami az érdemi felülbírálatot kizárná.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett és döntően megalapozott tényállást állapított meg, mely csak a vádlott korábbi büntetését illetően volt hiányos. A Be. 351. § (2) bekezdés b) pontjában írt, részleges és kevésbé súlyos megalapozatlanság a másodfokú eljárásban az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt.

A másodfokú bíróság a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjában írt jogkörében a tényállást a következők szerint egészíti ki.

- A Szentendrei Járásbíróság 5.B.4/2009. számú ügyében a vádlottat rablás büntette és *testi sértés büntette* (Btk. 170. § (1), (2) bekezdés) miatt ítélték el. Büntetése *halmazati* volt.

Az ítéletábra a tényállást a Szentendrei Járásbíróság csatolt büntetőiratának adatai alapján egészítette ki. A részbeni megalapozatlanság nem volt jelentéktelen, ezért kiküszöbölést igényelt, mert csak a tényállás kiegészítését követően lehet megalapozottan következtetést vonni a vádlott *különös* visszaeső személyi minőségére.

A kiegészítéssel a tényállás teljes mértékben megalapozottá vált és a Be. 352. § (2) bekezdés értelmében a másodfokú ítélezés alapját képezi.

A törvényszék az ügy helyes eldöntése szempontjából lényeges bizonyítékokat megvizsgálta és azokat okszerűen, a logika törvényeinek megfelelően, gondosan, megalapozottan értékelte. Számba vette a terhelti beismerő vallomást, a cselekményről közvetve információt szerző tanúk vallomását, a helyszín adatait, az elmeorvos-és orvosszakértői véleményeket, a lefoglalt tárgyi bizonyítékot és a releváns okiratokat. A bíróság a lényeges tények tekintetében a szükséges bizonyítást lefolytatta és az általa elfogadott bizonyítékok alapján a tényállást helyesen, hiánymentesen, iratszerűen állapította meg. A törvényszék indokolási kötelezettségét is megfelelően teljesítette.

Az elsőfokú bíróság törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel az anyagi jognak. A vádlotti bántalmazás kitartó volt, és a tényállás utalt a nyak ellen, részben eszközzel kifejtett erőhatásokra is, ugyanakkor nem a nyak elleni támadás, hanem a sértett pusztán kézzel való bántalmazása, és ezzel összefüggésben a lépsérülés következtében alakult ki a súlyos, életveszélyes eredmény. A másodfokú bíróság álláspontja is az, hogy a vádlott terhére az ölési szándék még eshetőleges formában sem állapítható meg, ezért törvényes a cselekménynek a Btk. 164. § (1) bekezdése és a (8) bekezdés 1. fordulata szerint életveszélyt okozó testi sértés büntettének minősítése. A bántalmazás kitartó voltára figyelemmel nem osztotta a másodfokú bíróság a védelmi érvelést, hogy az *eredmény* tekintetében a vádlottat csak gondatlanság terheli. A terhelti tudattartalmat meghatározó tényezők alapján ugyanis okszerűen vonható következtetés a vádlott eshetőleges szándékára.

Törvényes a vádlott különös visszaeső személyi minőségének megállapítása is. A Btk. 459. § (1) bekezdés 31. pontja szerint visszaeső a szándékos bűncselekmény elkövetője, ha korábban szándékos bűncselekmény miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélték, és a büntetés kitöltésétől vagy végrehajthatóságának megszűnésétől az újabb bűncselekmény elkövetéséig három év még nem telt el. A törvényszakas 31. a) pontja értelmében különös visszaeső az a visszaeső, aki mindkét alkalommal ugyanolyan vagy hasonló bűncselekményt követ el.

A Szentendrei Járásbíróság 5.B.4/2009/5. számú ügyében a végrehajtandó szabadságvesztésre ítélet a visszaesést megalapozza, mert a büntetés kitöltésétől a hároméves várakozási idő nem telt el a vádbeli bűncselekmény elkövetéséig. Emellett rögzíthető, hogy a vádlottat részben ugyanolyan bűncselekmények miatt ítélték el (testi sértés). Ugyanolyan bűncselekmény a töretlen bírói gyakorlat szerint azt jelenti, hogy a korábbi elítélés alapjául szolgált bűncselekmény, valamint az elbírálás alatt álló újabb bűncselekmény is a Btk. különös részében *azonos törvényi* tényállásban van meghatározva. Az közömbös, hogy alapeseti vagy minősített eseti törvényi tényállásról van szó, a lényeg: a törvényi tényállások azonossága. Ennek megfelelően az életveszélyt okozó testi sértés büntette és a súlyos testi sértés büntette ugyanolyan bűncselekménynek minősül, így megfelel a törvénynek az a megállapítás, hogy a vádlott különös visszaeső. Erre nézve azonban az elsőfokú bíróság semmilyen érdemi indokolást nem adott, ami főként azért lényeges eljárási szabálysértés, mert a tényállás - részbeni megalapozatlansága folytán - nem is tartalmazott tényadatot a *különös* visszaesésre. A ténybeli és jogi hiba, azaz a tényállás megalapozatlansága és az indokolás hiányossága azonban a másodfokú eljárásban orvosolható volt.

A törvényszék a büntetés kiszabása során irányadó körülményeket alapvetően helyesen feltárta. További súlyosító körülmény még a hasonló jellegű, testi épséget sértő bűncselekmények elszaporodott volta. Ettől függetlenül az elsőfokú bíróság a hatvanadik életévét már betöltött vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetтарыыos büntetést szabott ki, mely kifejezi az egyéniesítést is. A büntetés túl enyhének nem tekinthető, lényeges súlyosítása nem indokolt, ezért az arra irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett. A büntetés túl szigorúnak sem értékelhető, ezért enyhítésre sem volt alap.

A másodfokú bíróság területén működő ügyész helyesen utalt rá, hogy a büntetés tekintetében a rendelkező rész megfogalmazása nem követi teljes mértékben a Btk. normaszövegét. A Btk. 35. § (1) bekezdés értelmében ugyanis a bíróság szabadságvesztést szab ki, melynek végrehajtását fogházban, börtönben vagy fegyházban rendeli végrehajtani. A közügyektől eltiltás pedig a Btk. 33. § (2) bekezdése szerint valóban mellékbüntetés. A rendelkező rész megváltoztatása ugyanakkor nem volt indokolt, mert abból egyértelműen kitűnik, hogy a bíróság a vádlottat börtönben végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte, mint ahogy az is kétségtelen a törvény alapján, hogy a közügyektől eltiltás mellékbüntetés. Ezért a másodfokú bíróság elégségesnek látta az indokolásban jelezni a törvényszövegtől való részbeni eltérést, mely azonban érdemben nem érintette az elsőbírósági döntés helyességét.

Az ítélet egyéb rendelkezései is törvényesek. A másodfokú bíróság az ítélet indokolását a feltételes szabadságra bocsáthatósággal kapcsolatban csak annyiban helyesbíti a 6. oldal 4. bekezdésében, hogy a (különös) visszaeső vádlott legkorábban a büntetés *háromnegyed* részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra [Btk. 38. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont].

A kifejtettek alapján az ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése értelmében az indokolás kisebb kiegészítésével és helyesbítésével helybenhagyta.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött idő beszámítása a Btk. 99. § (1), (2) bekezdésén alapszik.

A másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az ítélet tábla a Be. 381. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Debrecen, 2017. február 13.

Dr. Elek Balázs sk. a tanács elnöke, Dr. Háger Tamás sk. előadó bíró, Dr. Gömöri Olivér sk. bíró

ZÁRADÉK: A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.61/2016/22. számú ítélete a másodfokú határozat folytán a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Debrecen, 2017. február 13.

Dr. Elek Balázs sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül
tisztviselő